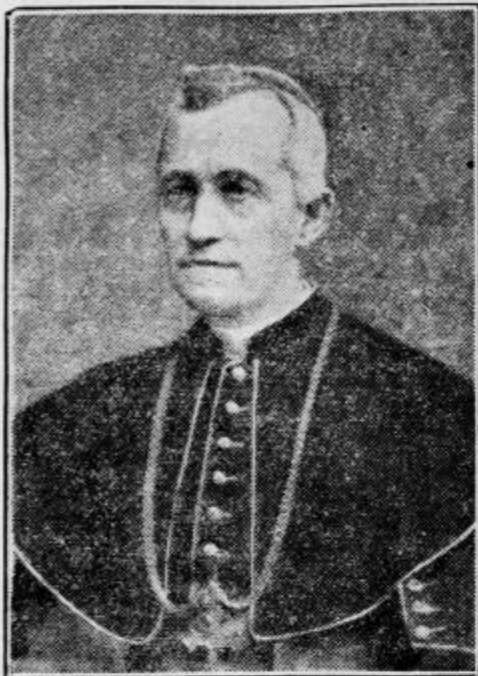

Naši kraji in ljudje

Vpokojevek škofa dr. Jegliča

Iz Beograda poročajo, da je tamkajšnja papeška nunciatura prejela iz Rima papežovo bule, s katero se spre-

jema na znanje ostavka ljubljanskega škofa, titularnega nadškofa dr. Antona Bonaventura Jegliča na vodstvo ljubljanske škofije. Bula vsebuje dalje še pred tedni javljeno imenovanje g. škofa za titularnega nadškofa. Istočasno je izšla papeška bula o imenovanju dosedanjega pomožnega škofa g. dr. Rožmana za ljubljanskega škofa.

»Jutro« je nedavno že poročalo, da zapuška g. dr. Jeglič ljubljansko škofijo ter se preseli v Gornji grad, kjer namestila preživeti svoja stara leta v pokoji. Po predpisih kanonskega prava je škof neodstranljiv. Upokojevek škofa je (razen v izjemnih kazenskih primerih) mogoče le na podlagi tkzv. renunuciacije, t. j. da se škof ali po lastni inicijativi ali po sporazumu s papeško kurijo sam odpove svojemu mestu. G. dr. Jeglič je pred meseci, ko so se pojavile prve vesti o njegovi upokojitvi in ko mu je bil imenovan škof-koadjutor, v posebnem pastirskem pismu poudaril svojo popolno telesno in duševno sposobnost ter je letos še izvršil celo vrsto napornih potovanj k birmam po svoji škofiji. Navzlic temu se je sedaj odpovedal škofovskemu sedelu ter odhaja v zatišje gorenjegrajskega škofovskega dvorca, kjer so bile v zadnjem času izvršene potrebne adaptacije za stalno bivanje visokega cerkvenega dostojanstvenika.

Novi ljubljanski škof g. dr. Rožman je bil že z imenovanjem za koadjutorja s pravico nasledstva določen za dr. Jegličevega naslednika ter je papeška bula v tem pogledu le formalnega značaja.

Kdaj se bo izvršila službena izročitev poslova novemu škofu, še ni določeno. Po naših svoječasnih informacijah bi se imel g. nadškof Jeglič že sredi avgusta za stalno naseliti v Gornjem gradu. Grad in posestvo Gornji grad sta kakor znano last ljubljanske škofije. Prekrbna za odstopivšega škofa je predmet posebnega aranžmana med škofijo in nadškofom g. dr. Jegličem; aranž-

man je podvržen papeškemu odobrenju. Skoro gotovo je seveda, da je bil finančni sporazum dosežen že pred formalno renunuciacijo.

August Drukar

Celje, 30. julija.

Težko je zadela naša srca žalostna vest, da je umrl na zagrebški kirurški kliniki v torek ob 13. obče znani in priljubljeni narodnjak, celjski notar gospod **August Drukar**. Velik kos polpretekla zgodovine se je razgrnil pred nami, ko smo zvedeli njegovo smrt. Veliko delo narodu v čast in korist, ki ga je izvršil v svojem požrtvovalnem življenju pokojni g. notar, osvetluje njegov spomin. Bil je res vzor jekleneja značaja, neomajnega moža-narodnjaka in naprednjaka, ki ni klonil niti v najopasnějšíh trenutkih. Obenem pa je živel v njem sila mehka, dobrotna duša, naklonjena vsakomur. Stoteri in stoteri v domovini vedo in se z globoko hvalenostjo spominjajo, da so našli pri blagem pokojniku vedno zatočišče v najhujši sili in da pri njem nikdar ni vedela desnica, kaj dela levica. Zato ga bomo ohranili v neizbrisnem, častnem spominu, in zelo težko ga bomo pogrešali kot ljubega znanca in prijatelja, a

še posebno ga bodo pogrešala vsa naša narodna, kulturna in humanitarna društva, katerih zvesti član, deloma pa tudi predsednik ali sicer odborov funkcionar je bil vsestransko delavni pokojnik.

Rodil se je 3. septembra 1864 v Kranju, kjer je končal osnovno šolo in nižjo gimnazijo. Višjo gimnazijo je absolvirал v Ljubljani in univerzo na Dunaju, kjer se je seveda živahno udeleževal tudi v naprednem dijaškem pokretu. Kratko dobo je bil celo predsednik »Slovenije«. Svojo prvo službo je nastopil kot notarski kandidat pri dr. Globočniku v Kranju, pri katerem je služboval od leta 1889. do 1898., ko se je preselil v Ljubljano in služboval pri notariju in državnemu poslancu Plantanu do leta 1905. To leto je zapustil Ljubljano in bil imenovan za notarja v Gornjem

gradu, kjer je bil dolga leta tudi župan. Leta 1920. se je preselil v Laško, kjer je imel notarsko pisarno do 1925. Od tedaj pa je prebival stalno v Celju, kjer je imel svojo pisarno v Prešernovi ulici. Bil je ena izmed najmarkantnejših in najpriljubljenejših celjskih osebnosti, darsi je bil sicer po naravi zelo skromen in tih. Nikdar se ni silil v ospredje in nikdar ni hotel slišati o kaki javni in glasni pohvali.

Povsod, kjer je g. notar živel, je postal duša vsega narodnega in društvenega življenja. Kakor v Gornjem gradu se je živahno udeleževal tudi v Laškem, kjer je bil starosta Sokola in gerent okrajnega zastopa, v Celju pa je zadnji čas bil predsednik Rdečega križa in Splošne gradbene družbe, odbornik moške podružnice CMD in Jugoslovenske Maticе, ustanovni član in odbornik društva »Celjski dom«, član Sokola in vobče vseh narodnih, kulturnih in dobrodelnih društev. — Bolehal je zadnje mesece na želodcu in je na zagrebški kliniki podlegel težki operaciji. Nepozabnega pokojnika bomo ohranili trajno v najčastnejšem spominu. Globoko užaloščeni rodbini izrekamo najiskrenejše sožalje!

Jubilej brežiškega župana

Brežice, 30. julija.

Brežiški župan g. Ignacij Šupan dopolnjuje 70 let. Po rodu je iz Šmarjete pri Rimskih Toplicah. Po maturi na učiteljsko v Ljubljani 1882 je služil kot učitelj v St. Lovrencu pod Prozinom in na Teharjih. Na kraju leta 1892. je prišel v Brežice, kjer je služil 33 let na osnovni šoli. V tedaj nemških Brežicah je deloval kot odločen narodnjak in vseh narodnih društev. Podpiral je pridno tudi podporna društva visokošolcev v Gradcu, Dunaju in Pragi ter različne dijaške kuhinje.

Čutil je vedno pravo jugoslovensko zavest. Bil je l. 1904. pri kronanju Nj. Vel. kralja Petra v Beogradu, kar mu je napravilo novo sovraštvo brežiških nemškarjev. Zaman. S pokojnim dr. Strasekom, Kunejem in Balonom je Šupan uspešno deloval za probudo in blagostanje brežiških Slovencev. Pred petimi leti je stopil kot šolnik v pokoj, javno pa se je udeleževal nadalje in so ga 1928 občinski odborniki izvolili soglasno za župana. V tem svojstvu skrbi posebno za mestne reveže in se vobče z vnmom prizadeva za procvit lepega brežiškega mesta.

Uglednemu jubilaru, zvestemu narodniku »Jutra«, »Slovenskega Naroda« in vseh naprednih listov, iskreno čestitamo!

Urejeno prebavo in zdravo kri dosežemo z vsakdanjo uporabo pol kozarca naravne »Franz Josefove« vode. Strokovnjaki zdravniki za motnje pri prebavi hvalijo »Franz Josefovo« vodo, ker poživlja delovanje želodca in črevesa, odpravi oteklino jeter, zviša izločevanje žolca, vstopnjuje izločevanje seči, okrepi presnavljanje in posveži kri. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

le dober del. Tako je izšel v prvi številki poleg navdušenega poziva meščanstvu mesta Sabca, ki ga je izdal pripravljali odbor za gostovanje ljubljanskega Narodnega gledališča in ponatisa članka »Prvi put podjemo« iz knjižice, ki so jo naši igralci izdali za turnejo, obsežen članek s karakteristično posameznih igralcev, posebno pa za režiserja Sesta in ge Juvanove. V drugi omenjeni številki je izšel zgodovinski pregled razvoja slovenskega gledališča, ki je začetno točen: pričuje, kako dobro pozna pisec našo kulturno in literarno zgodovino. Drag. I. Jovičič je pozdravil Slovence v vezani besedi, ki se začinja tako-le:

Prvi put dodiste u naše plodne zavičajne strane i doneste utehę za naše mučene, prohujale dane. Šabac je sprejel naše umetnike tako presrečno in s toliko pozornostjo, da ga ne bode nikdar pozabili.

V daljnem Bitolju — kolika pozornost, koliko dokazov prave bratske ljubezni! Vse jim je slo na roke. Električna industrija »Bitoljska« jim je v podporo dala »na kulturno-nacionalnom prosvetivanju ovih krajeva« zastoj električno strujo; mestna uprava jim je poslala zahvalno pismo, v katerem pravi: »Opština grada Bitolja blagodi Vam najsrdačnije na poseti, koju ste izvolili učiniti gradu Bitolju. Ova će poseta ostati kao draga i dugotrajna uspomena u srcima građana Bitoljskih, jer se njima prvi put pruže srećna prilika, da oćekaju i vide svoju braću iz severnih kra-

Vzorne naprave

so nastale, da se v laboratoriju iznajden **ASPIRIN** v velikem, tovarniško in sicer na higijensko brezhibni način izdeluje.

Tako je zajamčena ne samo higijenska izdelava, temveč tudi skrbni zavoj.

ASPIRIN
jedinstveni na svetu.

30 let ASPIRIN

Pred kočevskimi prazniki

Kočevje, 30. julija.

K veliki proslavi, ki se bo vršila pod pokroviteljstvom kraljeviča Andreja od 1. do 4. avgusta, je pripravljali odbor povabil jugoslovensko vlado, ter diplomatske zastopnike Avstrije, Nemčije in USA v Beogradu. Po dosedanjih prijavah bodo na svečanostih tisle odlični gostje: zastopnik kraljeviča Andreja bo komandant 16. artiljerijskega polka polkovnik Rad. Jovanović. Minister dr. Anton Korosec je pisemno sporočil z Mrzlega studenca pri Bohinju, da se bo svečanosti po možnosti udeležil. Svojo udeležbo so pripravljalnemu odboru prijavili ameriški poslanik g. Prince, nemški poslanik dr. von Hassel in avstrijski poslanik dr. Plösch. Nadalje je prijavilo svojo udeležbo več avstrijskih in nemških konzulov. Iz Danske pride zastopnik danskih narodnih manjšin dr. Callesen. Odbor je nadalje povabil tudi sedem zastopnikov koroških Slovencev. Trdno se pričakuje, da bo posetil prireditve tudi predsednik evropske zveze narodnih manjšin dr. Wilfan s tajnikom dr. Amendem.

Na proslavi bo zastopanih dvanajst velikih nemških dnevnikov. Dvorana, ki so jo zgradili na prostoru g. Antona Hauffa za svečanostne dni, že stoji. V nji bo prostora za poldrugi tisoč ljudi. Podjetje »Ufa« iz Berlina si je dobavilo pri naših oblastvih pravico filmanja. Na podlagi slik o poteku svečanosti bo pripravljali odbor potem izdal še »Festalbum«.

Dosedaj je prijavljenih na svečanost nad tisoč gostov, večinoma iz inozemstva. Par sto jih pride neprijavljenih, nekaj sto pa jih je že dospelo, tako da bo znašalo število tujih gostov nad poldrugi tisoč.

Namesto celotnega pokrajinskega muzeja, kakršen je bil napovedan, da bo odprtjen že za šeststoletnico, bo v ljudski šoli v Stari cerkvi pri Kočevju razstavljen velik del predmetov, ki so jih nabrali v teku enega leta po vsej Kočevski za napovedani muzej. Razstava bo kljub skromnosti lepo pokazala vse zanimivosti in zgodovinske znamenitosti Kočevske.

Največjo težavo, preskrbo prenočišč gostom, so premostili s tem, da so ponudile vse kočevske šole svoje prostore. Vojaška oblast pa je šla odboru še tako na roko, da je dala na razpolago celo posteljnino. Pripravljalna dela so torej v glavnem zaključena in v petek bo Kočevje sprejemalo dole goste. Železniško ministrstvo je dovolilo za dneve kočevske svečanosti za vse udeležence kočevsko vožnjo.

Sporod prireditve je naslednji: V petek zvečer svečan sprevod z lampijonki po mestu. Mesto bo ob tej priliki lepo razsvetljeno. Na glavnem trgu bo pozdravil vse došlece mestni župan dr. Maks Kostanjevec. V soboto: od 11. do 12. dopoldne pred mestno dekanijsko cerkvijo promena koncert, ki se od 17. do 18. ponovi pred zavodom za slepo deca. Pri koncertih, kakor pri vseh svečanostih svira 70 mož broječa godba dravske divizije pod vodstvom majorja dr. Cerina. Ob 20. bo v slavni dvorani pozdravni večer, kjer bosta pela dunajski operni pevec g. Schuster in ga. dr. Röthel-Nostisova. — V nedeljo: ob 9. slavnostna služba božja, ki jo bo opravil v dekanjski cerkvi častni kanonik in dekan g. Ferdinand Erker ob asistenci vse kočevske duhovščine. Ob 12. bo svečan banket, ki ga priredi odličnim gostom na čast v hotelu »Trste« mestna občina. Ob 14. svečan sprevod kočevskih narodnih noš od pivovarne Uniona skozi vse mesto na slavni postni prostor, kjer bo nato kočevska svatba in ljudska veselica. — V ponedeljek bo izleti z avtomobili na borovsko Kremzo, peš na Fridrihtajin in v kočevske jame. Popoldne bo v Stari cerkvi uprizoritev tridejanke: »Naselitev Kočevja«. Spisala je to stvar učiteljica, kočevska pesnica Amalija Erkerjeva.

Za soboško gimnazijo

Murska Sobota, 29. julija.

V ponedeljek se je vršila v občinski hiši odločilna seja gimnazijskega kuratorija za vzdrževanje višjih razredov na realni gimnaziji v Murski Soboti. Ker je stanje kakor je bilo v preteklem letu, trajno vzdržno, se je sklenilo, poslati v Ljubljano k banu posebno deputacijo, ki naj bi razložila zakaj je potrebno, da banovina popolnoma prevzame višjo gimnazijo v svojo oskrbo. Ker kr. banska uprava itak v toliki meri prispeva k izdatkom za višjo gimnazijo, da je ta bila de facto že tudi letos banovinska ustanova, naj bi torej tudi prevzela formalno vodstvo zavoda v svoje roke, ker le na ta način je mogoče jamčiti profesorjem službeno pragmatiko, kar je pogoj vsakega uspeha.

Nadaljevati s prakso, da se namešča učno osebje le za dobo enega leta, se pravi, ubiti sedanji visoki naučni nivo zavoda, ker bodo prihajali vedno le mladi učitelji za dobo par mesecev, to je do dne, ko bodo sprejeti v državno službo. Ako pa bi banska uprava nameščala učne moči, bi gotovo nekateri predpostavljali banovinsko službo državni. Deputacija, ki bo odšla v začetku avgusta v Ljubljano, upa dobiti od g. bana definitiven odgovor, tako da bodo učenci lahko še pravočasno obveščeni, da li se letos otvorijo vsi višji razredi ali ne, da ne bo prišlo več do onih mučnih scen, ko so študentje izvedeli, za možnost nadaljnega studija v Murski Soboti, dobesedno šele na kolodvoru, ko so se hoteli odpeljati v druga mesta.

Nesrečni doktor

Celje, 30. julija.

Nedavno smo poročali, da je bil v neki gozdni duplini pri Liscach aretiran bivši doktor prava Rudolf Fon, ki boleha na hudi kleptomaniji in je zagrešil celo vrsto čudaških tatvin v raznih krajih Savinjske doline. Tudi v kranjsko gimnazijo in celo mil in odnesel dva mikroskopa in celo množico nagačenih ptic in živali. V Laškem je izmaknil več jelenjih rogovi, na deželi pa je pokradel razen kokoši tudi par koles. Pokradeno blago je imel skrito v dveh gozdnih duplinah pri Liscach in pri Storah. Spravljen je bil v preiskovalni zapor celjskega okrožnega sodišča, ki pa ga je kmalu izpustilo, ker je bilo ugotovljeno, da aretiranec ni odgovoren za svoja dejanja zaradi slabomnosti. Ker je pristojen v Trbiž, ga je celjska policija odpemila na italijansko mejo.

Včeraj pa je celjska policija prejela dve nepričakovani ovađbi, ki vzbujata zelo opravičen sum, da se je Fon zopet pojavil v Savinjski dolini. V Motniku je namreč izobil pod pretvezo, da je možev sorodnik, ženi čevljarkega mojstra Sebastiana Kušarja 1500 Din vredno kolo znamke »Gritzer« s tovarniško številko 493490 in brez sledu izginil. Tudi v braslovski šoli se je oglasil nepovabljen in odnesel večjo množico nagačenih ptic, tako vran, kavk, kokoši, kraguljev itd. Orožništvo ga še ni moglo izslediti. Osební popis se točno sklada z zunanostjo izpuščenega Fona, pa tudi tatvine nagačenih ptic govore zanj.

Ako želiš imeti lepe knjige, pristopi k Vodnikovim družbi!

delani knjižni izdaji, ki bo v doglednem času izšla pri Tiskovni zadrugi. Prevel je že Pregljevega »Plebanusa Johanesa«, ki ga bo v kratkem objavila neka češka založba. Iz naše dramske literature je preložil Kraigherjevo dramo »Na fronti sestre Zivce«, zanima pa se tudi za ostale dramske novosti, zlasti za Leskovca. Svoj prevod Novčanovega »Hermana Celjskega«, ki je bil — kakor znano — že uprizorjen v Olomoucu — in Kraigherjeve nove drame je že preložil praškemu Narodnemu divadlu. Prevajalska marljivost g. dr. Vybirala je takšna, da bo kmalu težko našel v slovenskem slovstvu količjak vredno delo, ki bi ga prelil v češki jezik. G. dr. Vybiral je v »Moravskem večerniku« (Olomouc) upejal hvaljevredno novost, ki jo v trških listih pogrešamo: tedenski pregled dogodkov v Jugoslaviji. Tu redno poroča o vsem, kar je pri nas za češko javnost zanimivo: od političnih in gospodarskih pojavov do literarnih. G. dr. Vybiral se je prvotno nameraval udeležiti odkritja Cankarjevega spomenika na Vrhniki; ker pa je bila slavnost preložena in se mora v bližnjih dneh vrniti, si bo danes ogledal opreani rojstni in mladostni kraj Ivana Cankarja, čigar spise je g. dr. Vybiral prevel v češčino.

Peddesetletnica smrti skladatelja Offenbacha, čigar »Hofmanove pripovedke« so poleg Bizetove »Carmen« in Gounodove »Fausta« najpopularnejše francosko operno delo, poteče letos. Nekatera gledališča bodo v novi sezoni proslavila ta jubilej s posebnimi predstavami Offenbachovih del.

Samo še danes ob 4., 1/2.8. in 3/4. 10. uri

Globoko znižane cene.

Richard Tauber

sloviti nemški tenorist
v prekrasnem zvočnem filmu

Ne verujem več nobeni ženski

Zadnja prilika, da čujete slovitega pevca, ki ga svet imenuje »nemškega Carusa«.

ELITNI KINO MATICA

Telefon 2124

KULTURNI PREGLED

Še o uspehih ljubljanske drame na turneji po Jugoslaviji

Turneja ljubljanske drame je odmevala tudi v listih; posebno zanimivo so poročila raznih provincijalnih tednikov, ki često ne pridejo kroga svojega mesta in okraja, pa so nam zbog tega nedostopni. Medtem ko je »Jutro« glasove splitskih in sarajevskih listov že zabeležilo, naj danes radi informacije in kronike navedemo nekatere sode, ki so ušle naši kroničarski pozornosti, ki pa so takisto zanimive. Prav tako naj izročimo javnosti dva ali tri dokumente, ki pričujejo, s kakšno ljubeznivostjo so bili slovenski igralci sprejeti v nekaterih oddaljenih mestih.

Značilen članek o gostovanju ljubljanske drame je objavil dne 13. junija karlovski list »Hrvatska sloboda«, ki je posebno odločno oškrnil Zagrebčane in napisal med drugim to-le: »Zagrebčani, kojima imponiraju tudjinci, koji dolaze cirkuškom reklamom, naprosto ignorirajte prave ljubljanske drame: kazalište bijaše prazno. I zagrebačke novine, koje donasaju fotografije toleriranih djevojaka i zagrljaju sa afričkim crncima i serviraju publici pikantnije junakinje očenih kiselina, nijesu našle za zgodno i sавremeno, da napišu nekoliko re-

daka o ljubljanskim velikim i idealnim umjetnicima, kojih je karakteristika visoka izobrazba, prirodna otmjenost i umjetnički nastup bez cirkuške reklame.«

List zelo hvali karlovsko uprizoritev »Vdove Rošlinke« in »Pohujšanja«.

Največ pozornosti je posvetilo našim gostom splitski dnevnik »Nova doba«. Nektere članke smo na tem mestu že navedli. Za sloves ljubljanske drame je značilno, da je »Novo doba« prineslo razgovor z go. Juvanovo pod naslovom »Naši hudožestvenici«. Tu čitamo v uvodu med drugim: »Iznenadilo je, koliko je u Ljubljani učinjeno poslednjih godina! I Zagreb i Beograd imaju vsakako dobre glumce a i dobre drame, ali Ljubljani je uspelo stvoriti nešto posebnoga: ne samo jednu dobru dramu, nego i jedan svoj, slovenski, slovenski tip Teatra. A visina, na koju su je doveli, daje joj ne samo mogućnost nego i pravo da sa uspehom nastupa, i to ne samo na jugoslovenskim pozorištima u većim i manjim mjestima, po pokrajinama, nego i u najboljim teatrima u inostranstvu, pa da nam Jugoslovenima svima, a Slovencima napose, učine čast. Hvala im!«

»Sabački Glasnik« z dne 3. julija je bil skoraj do polovice posvečen gostovanju ljubljancev; v naslednji številki (z dne 6. julija) pa je gradivo o njih takisto zavze-

Iz življenja in sveta

Reševalna akcija v Melfiju

Vojaštvo odnaša oteto deco v bolnice in začasna obvezovališča.

Položaj v italijanskem potresnem ozemlju

Zanimiv opis nemškega novinarja

Posebni dopisnik »Berliner Tageblatt«, ki ga je list poslal v Italijo, da se na licu mesta prepriča o položaju v potresnem ozemlju po strašni katastrofi, ki je zadela južno Italijo v noči od 22. na 23. julija, poroča svojemu listu iz Rima:

»V torek sem se vrnil iz potresnega ozemlja v Rim. Četudi sem sedaj nad 400 km oddaljen od pozorišča strašne katastrofe, me še vedno navdaja groza ob samem spominu na prizore, ki sem jih videl. Se vedno so mi pred očmi od groze osopeli in prestrašeni obrazi tisočev, ki so si rešili nago življenje. Zdi se mi, kakor da sem se prebudil iz sanj. Izmed približno 40 občin, ki jih je prizadela elementarna katastrofa, sta mesti Aquilonia in Villanuova popolnoma porušeni. Če hočete te kraje obnoviti, morajo vsako posamezno hišo in poslopje od temelja na novo zgraditi. Lacedonia, Ariano, Montecalvo in Rochetta so do polovice v razvalinah, a ona poslopja, ki se stojijo, so tako poškodovana, da bi bilo nadaljnje prebivanje v njih smrtno nevarno, ker se lahko pri vsakem najmanjšem potresnem sunku sesujejo v razvaline. Vojaštvo in milica morata nastopiti z vso brezobzirnostjo, da odvračata ljudi od povratka in navidezno še ohranjene domove. Vedno znova se ponavljajo nesreče. Zdaj tu, zdaj tam se s trušcem podere navidezno skoro nepoškodovana stavba, a le redko kdaj brez človeških žrtev. Ljudje so tako navezani na svojo rodno grudo, da kljub resnim opominom in

stroгим prepovedim skrivaj uhajajo v zabranjene domove. Slične slike se nudijo v Trevicu, San Nicolu, Monteverdeju in nešteti drugih manjših krajih.

Kakor sem se prepričal, so bile prve vesti o razdejanju v Melfiju malo pretirane. Novi del mesta, ki stoji na trdnih temeljih in ima več modernih stavb, ni toliko trpel kakor stari del, ki je docela v razvalinah. Znamenita romanska katedrala je vzdržala močne sunke. Pač pa se je porušil stolp znamenitega gradu, v katerem je Friderik II. podpisal zakone, ki so tvorili pozneje temelji srednjeveške fevdalne države. Vsekakor pa se razdejanje v spodnjem delu Melfija ne da primerjati s strašnimi razvalinami v sosedni Aquiloniji, kjer zares ni ostal kamen na kamnu. Melfi je bil prvi večji kraj ob železnici ter je ostal z ostalim svetom v stalni zvezi, ker slučajno niso bile prekinjene telefonske in brezžarne zveze.

Skoda, ki jo je povzročil potres v vsem ozemlju, se seveda še ne da podrobno oceniti in bo trajalo več mesecev, preden se bo dala ugotoviti. Po splošni cenitvi pa znaša škoda več sto milijonov lir. Porušeni je okrog deset cerkva, med temi dve v Lacedoniji, dve v Villanuovi, dve v Arianu in dve v Montecalvu. Kakih dvajset drugih cerkva je hudo poškodovanih. Pravo uganko tvori še vedno docela različen učinek potresa. Med popolnoma porušeni kraji so komaj par kilometrov oddaljeni kraji, ki so ostali skoroda neprizadeti. To tolmačijo na ta način, da

je bil neke vrste valovit potres, ki ni učinkoval povsod enako.

Žalostna je usoda desetstisočev prebivalcev, ki so brez strehe in brez domov. Pomožna akcija je bila zlasti v prvih dneh zelo pomanjkljiva, dočim je zadnje dni navalilo z vseh strani Italije nebroj pomožnih oddelkov, ki so pripeljali ogromno število avtomobilov, ki pa prav malo koristijo. Ne da se pa prikriti, da je napravilo med prizadetimi prebivalstvom silno mučen vtis in izzvalo nebroj ogorčenih komentarjev, da je duce (Mussolini) hotel zatreti in preprečiti privatne nabiralne akcije. Res je sam dal za pomožno akcijo na razpolago 70.000 lir in da so razne fašistične organizacije poslane Mussoliniju v ta namen slične zneske. Značilno pa je, da so italijanske velebanke doslej prispevale samo do 100.000 lir, tako da fašistični tisk ne more dovolj prehovati, kaj vse je storila za ponesrečene fašistična stranka s tem, da je dala Mussoliniju na razpolago pol milijona lir. Če se pa upošteva, da šteje fašistična stranka po uradnih zagotovilih poldrugi milijon članov, potem pride na vsakega člana fašistične stranke jedva 35 centesimov.

Poročilo angleškega novinarja

Dočim govorijo italijanska uradna poročila o razmeroma nizkem številu žrtev zadnjega potresa v Južni Italiji in o dobro organizirani reševalni akciji, saj je Mussolini že prvi dan prepoval javne in zasebne zbirke za oškodovance, češ, da bo vlada sama imela dovolj sredstev za pomoč prizadetemu prebivalstvu — zveni druga pesem iz poročil dopisnikov inostranskih listov, ki so obiskali razdejanje ozemlje. Posebno pozornost vzbuja opis tamošnjih razmer dopisnika »Daily Herald«, glavnega organa angleške vladne stranke. Ta naglašja, da je z osebnimi opazovanji prišel do zaključka, da mora znašati število smrtnih žrtev najmanj 15.000. Uradne številke se nanašajo samo na mrtvece, ki so jih že izkopali, toda 60 do 70 odstotkov žrtev je še vedno pod razvalinami. Samo mesto Villanuova je imelo pred potresom 3000 prebivalcev, živih je ostalo komaj 500... V Montecalvu je bilo prej 6 tisoč prebivalcev, dopisnik »Daily Herald« je preostalih videl komaj tisoč... V Montecalvu je videl tudi prizore, ki mečejo zelo čudno luč na reševalno akcijo. Ljudje so se spopadli z milničiki, ki so čuvali barake, v kateri je bilo skladišče živeža. Reševalci sami niso dobili v nekem primeru cela dva dneva nobene hrane. Zdravniška pomoč je pomanjkljiva, obvez in drugih najbolj nujnih potrebščin primanjkuje, primanjkuje pa predvsem živil. Vse to poudarjajo tudi poročevalci drugih svetovnih listov in navajajo zelo konkretne primere. Da bodo resnični, dokazuje še nenadni umik, ki ga je nastopil predsednik italijanske vlade glede zbirke za potresne žrtve. Čeprav jih je bil sam prepovedal, je bil po italijanskem kralju drugi, ki je daroval večjo vsoto, da se olajša njih beda. S tem je priznal, da je uradna akcija za nesrečne ljudi kratkomalo nezadostna, če ji ne priskoči še javnost na pomoč.

Starorimski vodnjaki

Nedavno so v Pompejih izkopali velik arheški vodnjak iz dobe, preden je Vesuv zasul to mesto s pepelom. Pri preiskovanju vodnjaka in vodovodnega načrta so našli obširno omrežje svinčenih cevi, po katerih se je mestu dovajala pitna voda. Vodo, ki še vedno teče po ceveh, so dali kemično preiskavati in izkazalo se je, da je čista, dobra, pitna. Vodovod, ki je star preko 1800 let, bodo na nekaterih mestih popravili, nakar bo služil kot vodovod za izkopano mesto Pompeje. Mojstrovine rimskih vodnih gradbenikov ni mogel uničiti zob časa več kot 18. stoletij, kar je zgovorna priča za solidnost starorimskih instalaterjev.

Strahote opustošenja

Podrta hiša v mestu Melfiju. Pred njo žena, ki nese na glavi sveženj z vsem svojim ometim imetjem.

Temeljita žeja

Sodišče v Budimpešti je nedavno razpravljalo o neki odškodninski tožbi in izneslo tako salomonsoko sodbo, da se ji mora čuditi ves svet. Mizar Becker je peljal z motorjem v prikolici svojega pomočnika Almasyja na delo v okolico, Mojster je po nepredvidnosti zadel ob milnik in moza stadelceta daleč od vozila ter se obetno poškodovale. Pomočnik Almasy je dobil notranje poškodbe na jetih, ki so se sicer pozdravile, ali za njimi je ostala nesrečnemu pomočniku kot posledica poškodbe večna in huda žeja. Ker se ni dala ugasiti z vodo, jo je pridno gasil z drugimi krepkimi pijanci, da je na mesec zapravil preko 600 pengov (preko 6000 Din). Sodnik je pripovedoval, da čuti, kakor bi irvel v želodcu žarečo opeko, ki jo je treba vedno gasiti. Zaslišali so zdravnika, ki je kot izvedenec izjavil, da je pomočnikova zahteva upravičena. Sodnik je tedaj obsodil mojstra Beckerja na plačilo 320 pengov mesečno za dobo enega leta. Po enem letu se ima pomočnik javiti k zdravniški preiskavi in ako ga bo še žeja, bo še nadalje prejemal rento. Vsekakor se je moral sodnik temeljito vživeti v položaj pomočnika zii pa sam vse kaj je žeja in da se da potolažiti samo s kako krepko pijaco. Voda po sodnikovem mnenju ni pravo sredstvo zoper žejo.

Odprava, ki išče Atlantido

Francoska akademija in Carnegijev institut pripravljata veliko podjetje za raziskovanje bajeslovne dežele Atlantide. Preden bo raziskovanje mogoče, mora odprava najti mesto na dnu Atlantskega oceana, kamor se je v pravnih časih pogreznil ta legendarni del sveta. Atlantido omenja nekajkrat starogrški modrec Platon, ki je bil mnenja, da se začenja takoj za Herkulovimi stebri, t. j. za današnjim Gibraltarom prelivom. Tudi vsi miti in bajke starega sveta pripovedujejo o bajni deželi na mestu današnjega Atlantskega oceana. Snujoča se odprava ima predvsem ugotoviti, koliko je resnice na tem mitu. V ta namen se bo poslužila ladje, ki bo opremljena z najmodernjšimi pripravami za merjenje in preiskovanje morskega dna. Ogromni podvodni žarometi bodo razsvetlili morje do največjih globin. Na morsko dno bo spuščeni velikanski laboratorij, ki se bo lahko premikal po dnu ter bo v stalni zvezi z matično ladjo. Ladja in laboratorij sta pravi čudeši moderne tehnike in zainteresirani krogi si obetajo od podjetja važnih odkritij. Morda se ji posreči posvetiti v tajno grozovite katastrofe, ki je zadela zemljo pred našim zgodovinskim časom. Dvomljivci pa z druge strani skeptično presojaajo uspeh draga podjetja, kajti možno je tudi, da je bajeslovna Atlantida le plod bujne domišljije.

Učinek potresa v Napolju

Hiša iz okolice Napolja, kjer potresni sunki niso bili tako močni, kakor v središču potresa. Vendar so porušena večinoma gornja nadstropja; odpadla je pročelna stena, tako da je videti notranjostina stanovanj.

Busso P.:

Povratak

Chismonda se je nenadoma zdrnila. Ozrla se je po mračni sobi in pri sluhnila. S ceste je bilo slišati vpitje in klicanje. Zda se je prikazala mlada spletična: »O, gospa, Messer Alessandro se je vrnil domov!«

Chismonda je kakor okamenela obstala. Joj, zakaj ni bil prišel dan prej? Dve leti mu je bila zvesta, a včeraj jo je osvojil mladi Florij... Kakor v snu si je jela česati lase. Spletična ji je pomagala v drugo obleko in naposled je Chismonda stopala s tresočimi se koleno po stopnicah navzdol ob obrežju. Zunaj je solnce zahajalo, morje se je bleščalo v rdeči zarji. In zdaj je stal pred njo...

»Pozdravljena, Chismonda!«
Njegov glas je zvenel tuje in milo. Pogledala mu je v oči in usta so se ji skrivila v nasmeh. In mornar se je zatopil v njene oči. Bled je bil videti, oči in lica udrta, a koliko miline je bilo v teh očeh! Obdan od množice je stal ob njeni strani in prijazno odzdravil viharim ovacijam svojih podložnikov. Počasi je korakal z mlado ženo proti svojemu domu. Po dvajsetstih mesecih je bil spet doma, spet pri svoji ljubljeni Chismondi.

Ko sta dospela v stanovanje, je sedel h Chismondi in jel pripovedovati: »Mnoge noči sem ležal sam in hrepenel po tebi, bela Chismonda! In glej, tvoja usta me niso pozdravila kakor v prejšnjih dneh, kadar sem se vrnil iz žite.«

Žena je ubogljivo vstala.
»Ne, ne, ostani!« jo je zavrnil, »to je zame nepomembno. Položil sem ti zlato in drago kamenje k nogam, a ti nisi imela pogleda za moje darove. In zdaj zahtevam od tebe resnico!«

Chismondi je bilo kakor da ji je mrzla roka legla na srce. Tesnoba, strašna tesnoba jo je dušila. Dihala je kratko in sunkoma. Alessandro je počasi vstal in stopil k nji.

»Rotim te, Chismonda, govori resnico!«

»Snoči... ko se je bilo stemnilo... snoči... sem te varala... poprej nikoli...«
»Prišeži na svoje življenje!«
»Prišežem na svoje življenje in na križ!«

»Vedel sem! — Ali ga ljubiš?«
»Ljubila sem tebe, videla sem samo tebe in mislila sem samo nate!«

Odgovarjala je kakor v snu in zdaj je udarila s celom ob mizo in krčevito zajokala. Mahoma je bila videti vsa bedna in drobna.

In on, ki se je bil pravkar vrnil domov, je stopal počasi po sobi. To dote, staro komaj osemnajst let, mu je bilo dražje od vsega sveta. Koliko žen se mu je bilo že ponujalo, a on je ljubil samo njo. In zdaj je slonela tam ob mizi in jokala kakor otrok. Koliko kesanja je bilo v njenem pritisnem lhtenju! Mar naj jo kaznuje? Ne, z ljubeznijo si jo hoče večkrat pridobiti! Zakaj ni bilo včeraj vtrata! Krmar bi lahko povedal, kako je klet, ko niso mogli z ladjo z mesta. V nemiru je on dirjal po krovu, kakor da bi bil slutil... Uboga Chismonda!

»Kdaj pride spet?«
Zdrznila se je.

»Drevi, ko se zmračí, me bo čakal na vrtu za cipresami.«

»Pojdí zdaj v svojo sobo!«
»Alessandro, usmili se!«

Dvignil jo je in ji pobožal vroča lica.

»Ne boj se — Chismonda! Tudi v tem trenutku ne morem pozabiti, da te ljubim! Počkaj! Sam moram premisliti, kaj bom storil!«

Ponudil ji je roko in jo spremlil v njeno sobo.

In ko je solnce zašlo, je stal Alessandro na vrtu za cipresami. Stal je tam — praznih rok — brez orožja. V naslednjem trenutku je prišel mlad mož

in se boječe oziral na vse strani.

»Florij, sin mojega prijatelja!« je zamrmral Alessandro. Nehote je stisnil pesti. Zda se je mladenič zagledal. Odkočil je za korak in potegnil sabljo.

»Pusti sabljo, Florij!« je velel Alessandro.

Mladeniča je obšla groza. Vedel je, da je Alessandro najmočnejši mož na vsem otoku in da zagotuje kratak živžig in mu bodo vsi ljudje prijatelji na pomoč.

»Povej mi, kako se ti je posrečilo, da si mi vzel Chismondo?«

Florij mu je pogledal v oči in je vedel, da ne sme lagati. Jecal je: »Odkar si odšel, gospod, sem ležal pred njo na kolenih in jo prosil ljubezni. A ona me je vedno le zavračala. Niti roke mi ni pustila poljubiti. A včeraj zvečer — se je zgodilo. Dolgo vas ni bilo nazaj!«

»In zakaj ste prišli nocoj?«

Florij je počasi odvrnil: »Ne misliš prav, gospod! Nocoj sem prišel po slovo. Vem, da me Chismonda ne ljubi!«

»Lažeš!«

»Ne lažem, gospod! In tudi če me zaradi tega umorite, tako je! A nje ne zadene nobena krivda. Mesečina je kriva, moje vroče prošnje in njeno brepenenje po tebi, gospod! A jaz imam od vsega tega le trpljenje in kes! Dolgo sem si želel njene ljubezni. A od

snoči trpim, gospod, trpim!«

»Zakaj trpiš?«

»Prizanesi mi, gospod! Ne vprašuj!«

»Govori, vedeti hočem!«

»Dobro, če je taka tvoja želja, naj bo. V mojih rokah je klicala tvoje ime. Spustil sem jo in sem zbežal v temno noč. In odslej ne najdem več miru.«

»Moje ime...«

Alessandro je stal mirno na svojem mestu. Florij je govoril resnico.

»Florij,« je rekel naposled, »po naših običajih bi ti smel vzeti življenje, a jaz ti ga pustim. Pojdi na mojo ladjo in zapoveduj ji namestu mene in tedaj ti bom vse odpustil. Jaz pa bom ostal pri Chismondi.«

»O, gospod, zahvaljujem se ti za tvojo milost. Takoj pojdem in nikoli več se ne bom vrnil!«

»Pojdi!«

In nato ni Alessandro rekel nobene besede več. Počasi se je vrnil v svojo hišo in stopil h Chismondi.

»Florij pojde namestu mene jutri na ladjo v boj. Sprejmi od njega pozdrav. Hrabri je! A ti pozabi na vse, kar je bilo!«

Tedaj ga je Chismonda ihtela objela s svojimi belimi rokami in skrila obraz na njegovem srcu, ki je mirno in močno utripalo zanj.

V. Williams:

KRVAVA MAŠA

Epopeja velike francoske revolucije.

Ko je mladi mož potkal na vrata, je bilo na hodniku vse živahno. Zdajci je začul od znotraj hripav glas: »Vstopite!« In Hektor je vstopil. Skozi umazano stekleno steno je videl v sosedni sobi polno ljudi. Fouquiere je stal ob steni in si zamišljeno trebil zobe, njegov pogled pa je bil uprt v ljudi, ki so stali v sosedni sobi. Ob njegovi strani je stal mož nabreklih obrazov, v katerem je Hektor spoznal enega izmed onih pomočnikov, ki so popivali v Grand-Ducovi družbi.

Fouquiere je pokazal z zobobrcem v sosednjo sobo. »Bogme,« se je namuznil, »postaven fant! Poglejte ga, kako se šali z našim brivcem. Videti moram, ali bo postal malodušen, ko bo uvidel, da mu gre za glavo. Ni ce bi tudi moral ostati brez kosila, na vsak način hočem videti, kako bo padla glava tega mladenciča.«

Oni drugi se je glasno zasmeljal. Hektor je izročil svoje pismo. Fouquiere se je vsedel k pisalni mizi, da prebere pismo. Na obrazu mu je bilo videti, da je nejevoljen, ker so ga motili. Med tem ko je Hektor čakal je nehoti pogledal v sosedno sobo, ker je postal zaradi Fouquierovih opazkov nehoti radoveden. In videl je, zaradi kakšnega strašnega razloga so bili pripeljali te ljudi semkaj.

Sedeli so po vrsti na klopih, ki so bile za pol metra odmaknene od stene. Bilo jih je morda dvajset, moški in ženske, različne starosti in različnih stanov. Za njimi so stali štirje močni možje z rdečimi čepicami na glavi, ki so svojim tihim, boguvidnim žrtvam hitro zvezali roke na hrbtu. Njihovo delo je nadzoroval molčeč, preprost mož, ki je stopil zdaj pa zdaj h kakemu jetniku in pregledal vezi. Črnil ni besedice. Z rokami je dajal povelja in pomočniki so razumeli vsak njegov migljaj. Delo jim je šlo kaj hitro od rok.

V drugem koncu sobe je stal še neki mož z rdečo jakobinsko čepico na glavi, odstrigel je nekemu obsojencu lase, ki so mu prej

viseli čez vrat. Tudi on je imel na hrbtu zvezane roke in je sedel na trinožnem stolčku, z glavo obrnjen v zid. Na tleh je stal koš, poln las najrazličnejših barv — plave, rjave, črne, sive, bele ... Brivec je spretno ravnal s škarijami in se je pravkar glasno zasmeljal nad dovtipom, ki ga je bil izrekel obsojenec na trinožnem stolčku. Zdaj je končal svoje delo. Hitro je še izrezal iz obsojenčeve srajce velik kos blaga, da je bil vrat gol in prost.

Brezmejno žalostno in grozno je bilo gledati te ljudi, ki so jih pripravljali za zadnjo pot k giljotini. Blazen strah je bil v njihovih očeh. Hektor je videl, da so nekateri izmed njih tiho ihteli.

Mahoma pa je postalo živahno na klopih. Mož s škarijami je dobrodušno udaril svojo žrtev po ramenu in vzdihnil:

»Naprej!« — Mož, ki je bil gotov, je vstal in se obrnil.

Bil je Darras.

Njegovo bujno brado so bili skoro popolnoma ostrigili kakor tudi njegove dolge lase, ki so mu segali skoro do ramena. Tako je bil videti mnogo mlajši. Drugače je bil neizpremenjen. Videti je bilo, da se prav tako norčuje iz smrti kakor se je bil norčeval iz življenja in okoli ust mu je igral zaničljiv smehljaj.

Tudi on je gledal Hektorja. In ko sta se srečala z očmi, je Hektor pobledel. Nekaj ga je stisnilo v grlu in oči so se mu napolnile s solzami. Darrasov pogumni smehljaj, njegova hladna mirnost sta ga dirnila v dno srca. Ta mož pojde, ki je toliko tvegaval zanj, pojde v smrt!

Fouquiere je vstal, sunil Hektorja v stran in odprl vrata steklene stene.

»Pripeljite mi tega nepridiprava semkaj!« je velel.

Privedli so Darrasa v njegovo sobo. Mož z zabreklih lici, ki je sedel v kotu sobe, se je radovedno splazil bližje.

Javni tožilec se je naslonil na svojo pisalno mizo. Iz ust mu je visela dolga pipa in roke je uprl v boke.

»Nu, vrli doktor,« je rekel, »v najkrajšem času se boste seznanili s kolegom, ki lahko ozdravi vse bolezni!«

Darras se je veselo namuznil.

»Če tako govorite, potem se čudim, da se tudi vi ne poslužite njegove pomoči, državljani!«

»Jaz? Nimam izdajalske bolezni, da bi moral pod nož giljotine!«

»In vendar vam povem,« je mirno nadaljeval Darras, »da Francija tako dolgo ne bo ozdravela, dokler bodo hodili taki tvorci, kakor vi, po njeni zemlji!«

»Prokleti pes!« Fouquiere je besno poskočil. »Ali tako govoriš z narodnjakom?«

In udaril je Darrasa v obraz. Na obsojenčevem licu se je pokazala rdeča lisa. Toda okoli ust mu je igral še vedno smehljaj in oči je zaničljivo uprl v svojega nasprotnika.

»Nehote sem se domislil neke prislovice, ki bi se tudi vam izborna podala: Oni, ki žive s pomočjo noža, bodo tudi zaradi noža padli! In dan bo prišel, Fouquiere, ko boste šli isti pot kakor danes jaz!«

Videti je bilo, kakor da se hoče Fouquiere še enkrat z udarcem maščevati. Toda z vidnim naporom se je premagal in se prisiljeno zakrohotal.

»Vsekakor vas ne bo poleg, da bi mogli gledati!«

Mož z nabreklih obrazom se je surovo zasmeljal in dejal: »Fouquiere se bo rajši odpovedal obedu, samo da bo lahko gledal, kako bo padla vaša glava!«

Darras se je zvonko zasmeljal. »Ni vredno tolikega truda!« je dejal dobrodušno.

Fouquiere je stopil pred Darrasa. »Vi boste zadnji na vrsti, dragi prijatelj!« je ves jezen zakričal, »tako je določeno! Z onimi, ki čakajo spodaj v vozu in s temi, ki sede v sosedni sobi, jih je skupaj ena in štirideset in vi ste tudi med njimi. Štiridesetkrat boste gledali kako bo švignilo ostro rezilo giljotine na vrat žrtve. Štiridesetkrat boste slišali zadnje ječanje slehernega obsojenca, preden vas bodo privezali na desko pod giljotino. Nu, pa saj vi se ne bojite smrti, kaj ne?«

Darras ni takoj odgovoril. In ko je naposled jel govoriti, je uprl svoje oči v Hektorja. Govoril je počasi in s posebnim povdarkom.

NAJNOVEJŠA KOLESKA ZA OTROKE!
TOVARNA PELIKAN
 KOLESNI DELI — PNEUMATIKE — EN DETALJ
 LAKIRANJE — POKLONJANJE
 EN GROS Otroški vozički
 MARIJIN TRG ST. 8
 TOVARNA
 Ljubljana VII.
 SPREJEMA VSA POPRAVILA KOLES IN VOZICKOV!

Oglas v „Jutru“ imajo
 siguren uspeh!

**PRIRODNA
 RADIOAKTIVNA
 SISAKKA
 MINERALNA
 VODA**

**VLASNIK,
 P. TESLIĆ
 SISAK**

ZDRAVI:
 onemoglost, arterijskleroza, kožne, ženske in očesne bolezni, potem boleznijo žlez, črevesja in želodca, dihal, spolnih in sečnih organov, ledvični in žolčni kamen, živčne bolezni, zaplajenje sluznic, golšo, hemoroide in neplodnost. Pije se z vinom, mlekom in sadnimi sokovi. Zahtevajte posod osvežujočo Sisačko mineralno vodo; ohranila in popravila vam bo zdravje.

Zahvala.

Za mnoge izraze sočutja, ki smo jih prejeli ob priliki izgube naše predrage soproge, matere, stare matere, tašče, sestre, tete, svakinje itd., gospe

Julijane Vrhovec

se s tem najsrčneje zahvaljujemo. Posebno hvalo smo dolžni gg. dr. Matjašiču in sanitetnemu referentu dr. Polcu v Kamniku za ljubeznivo pomoč pri ureditvi prevoza trupla blagopokojnice v Ljubljano; nadalje častitim gg. duhovnikom za častno spremstvo pri pogrebu, pevskega društva »Sava« za ganljive žalostinke, vsem darovalcem vencev in cvetja ter vsem, ki so drago pokojnico spremlili v tako obilnem številu na njeni zadnji poti ali nam na katerikoli način pomagali.

Še enkrat tisočera hvala vsem in prosimo tihega sožalja.

V Ljubljani, dne 30. julija 1930. 10452

Tudi antiseptično prepariran

„OLLA“
 GUM...?

Kdor je pameten, uporablja „OLLA“
 dokazano 265 nedosegljiva

Jzvršitev vložnih knjižic

Savez nabavljajnih zadrug državnih uslužbencev v Beogradu (Poenkareova 21) potrebuje 5.000 komadov vložnih knjižic za svoje kreditne zadruge.

Pogoji izvršitve: 1.) format 24,5 x 37 cm; 2.) veličina: 12 foliranih strani — 4 običajne strani (28 strani običajnih); 3.) papir protokolski 63/95, 80 kg; 4.) vezava v platnu z zlato-rumenim napisom.

Podrobnejši pogoji v pisarni Saveza ob delavnikih od 8. do 12. ure.

Ponudbe se sprejemajo do 10. avgusta leta 1930. 10453

**Bele
 emajlirane
 ploščice**

za oblaganje zidov in štedilnikov v veliki zalogi.

Izvršujemo sami tudi
OBLOGO sten s ploščicami.

Zahtevajte ponudbe!

MATERIAL
 trg. d. z. o. z.
 LJUBLJANA, Dunajska c. 36.
 Telef. 27—16. Brzjav: Material

DVOKOLESA — teža od 7 kg naprej

najlažjega in najmodernejšega tipa najboljših svetovnih tovarn. Otroški vozički od najpreprostejšega do najnovejšega modela. Izdeluje se tudi po okusu naročnika. Šivalni stroji, motorji, pneumatika, posamezni deli. Velika izbira, najnižje cene. Prodaja na obroke. Ceniki franco.

TRIBUNA F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov, LJUBLJANA, Karlovska cesta št. 4.

Brez posebnega naznanila.

Naznanjamo pretužno vest, da je naš ljubljani sin,

BRUNO JUH
 dijak III. razreda drž. gimnazije

dne 30. t. m. ob 12.30 popoldne po daljšem in težkem trpljenju v nežni starosti 14 let mirno preminul.

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v petek, dne 1. avgusta 1930, ob 3. uri popoldne od doma žalosti, Erjavčeva cesta 28 na pokopališču k Sv. Križu.

Maše zadušnice se bodo brale v cerkvi Marijinega Oznanenja v Ljubljani.

V Ljubljani, dne 31. julija 1930.

MARIJA roj. TRELEC, mati;
LEOPOLD JUH, nadz. vis. stavbe drž. žel., oče.
LEOPOLD, MILENA in ERNA, bratje in sestre ter ostali sorodniki.

L. MIKUŠ
 Mestr. trg 15
 Tvorilca dežnikov,
 zaloga sprehajalnih
 palic

CENIK

bres. plačilo in franko!

Din 49

Peljeno jamstvo!

Din 64

A. KIFFMANN
 Maribor 136/a
 specializirani samo boljših vr

IZVANREDNA PRILIKA!
 Zvezna službena patent postelja zložljiva, s tapciranim madracom, zelo praktična za vsako hišo, hotele, nočne službe in potujoče osebe stane samo Din 398.—

Respotilam po poštnem povzetju.

TAKO IZGLEDA SLOŽEN

OTVOREN

Lesena patent postelja, zložljiva, s tapciranim madracom, zelo praktična, stane samo D 289.

OTVORI

Ležalica za sončanje — (Liegestuhl) najnovije vrste, stane samo Din 159.

Madraci punjeni z volnom stanejo samo D 750.
L. BROZOVIC, ZAGREB ILICA 82.

262

DVOKOLESA — teža od 7 kg naprej

najlažjega in najmodernejšega tipa najboljših svetovnih tovarn. Otroški vozički od najpreprostejšega do najnovejšega modela. Izdeluje se tudi po okusu naročnika. Šivalni stroji, motorji, pneumatika, posamezni deli. Velika izbira, najnižje cene. Prodaja na obroke. Ceniki franco.

TRIBUNA F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov, LJUBLJANA, Karlovska cesta št. 4.

Brez posebnega naznanila.

Naznanjamo pretužno vest, da je naš ljubljani sin,

BRUNO JUH
 dijak III. razreda drž. gimnazije

dne 30. t. m. ob 12.30 popoldne po daljšem in težkem trpljenju v nežni starosti 14 let mirno preminul.

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v petek, dne 1. avgusta 1930, ob 3. uri popoldne od doma žalosti, Erjavčeva cesta 28 na pokopališču k Sv. Križu.

Maše zadušnice se bodo brale v cerkvi Marijinega Oznanenja v Ljubljani.

V Ljubljani, dne 31. julija 1930.

MARIJA roj. TRELEC, mati;
LEOPOLD JUH, nadz. vis. stavbe drž. žel., oče.
LEOPOLD, MILENA in ERNA, bratje in sestre ter ostali sorodniki.

L. MIKUŠ
 Mestr. trg 15
 Tvorilca dežnikov,
 zaloga sprehajalnih
 palic

UNDERWOOD

svetovnoznani
 pisalni stroji na zalogi pri tvrdki

19 **LUD. BARAGA**
 Ljubljana, Šelenburgova ul. 6

Telefon 29-80

**Modni kampanj
 sportni ševjet**

za fine oblike
 Velika izbira, ugodne cene.

R. MIKLAUC
 »PRI SKOFU«
 Ljubljana
 10445

Naznanilo.

Cenj. občinstvu naznanjam, da skrim autopromet zaradi premalega prometa na progi Ljubljana — Dravje, in sicer odpade vožnja odhod iz Ljubljane ob 11.50 ter ob 11.40 iz Dravlj v Ljubljano. Ob pričetku šole se ta vožnja zopet uvede. 10457

Se priporoča
IVAN ČARMAN,
 avtobusno podjetje

Razpis.

Mag. št. 24829/30 ref. IX. 10459

Občinska uprava mesta Ljubljane razpisuje

**oddajo zidarskih in ostalih del za napravo
 javnega stranišča v Spodnji Šiški.**

Navodila in razpisne podloge se dobi v mestnem gradbenem uradu, Šolski dvorec 211, v času uradnih ur od ponedeljka, dne 4. avgusta 1930, naprej.

Ponudbe je vložiti do dne 9. avgusta ob 11. uri dopoldne istotam.

Mestno načelstvo v Ljubljani,
 dne 28. julija 1930.

**„Jutrova“
 mladinska
 knjižnica**

Prigode gospoda Kozamurnika — Poredni Bobi — Janko in Stanko — Princeska Zvezdana — Skok, emok in Jokica in druge po Din 12 se dobijo v podružnicah „Jutra“

Na Jesenicah in v Novem mestu

Istotam se dobijo tudi vsi izšli „Jutrovi“ romani

Otvoritveno naznanilo!

Naznanjam p. n. občinstvu, da OTVARJAM z 31. julijem t. l. v palači Vzajemne posojilnice na Miklošičevi cesti štev. 7

**I. mlečno in brezalkoholno
 restavracijo**

v kateri se bo cenjenim obiskovalcem postreglo s prvovrstnimi mlečnimi izdelki, mrzlimi in toplimi mlečnimi jedmi, slaščicami in raznimi brezalkoholnimi pijačami. — Prodaja se tudi v večjih količinah čez ulico.

Solidne cene in sveže blago bodo omogočali ceneno in zdravju koristno prehrano cenjenim obiskovalcem. — Za obilen obisk se priporoča

10453

MARIJA ČAMERNIK roj. LIPOVŽ

za zasipanje jam in vrtov v velikih množinah na razpolago pri zgradbi palače Pokojninskega zavoda.

Reflektanti naj se zgledajo na stavbišču na Dunajski cesti. 10452